

Furcsa szerelem...

A korinthoszi menyasszony egerszegi bemutatójáról

Mit érezhetett *Merő Béla*, amikor a jó barát régóta vágyott darabját végre színpadra állíthatta? Az egerszegi színház rendezője azt mondta, korábban nem fogadták tárt karokkal ajánlatát, *Baka István A korinthoszi menyasszony* című szomorújátékának a megrendezését. Most viszont a magyar kultúra napjának eseménye lett e bemutató

Zalaegerszegen, a Hevesi Sándor Színház Házi Színpadán.

És vajon mit hallhat ki a néző a darabból, amikor konkrét eseményekre utalás közben archaizáló szellemjáték a mű középontja. Mindezzel együtt, a színelőzetes olvasata ellenére, 1956 mindvégig hangsúlyosan jelen van. Nézője válogatja, figyelmét mennyire képes el-

szakítani és át-emelni a konkrétumoktól a helyzetek értő és elemző „hallásáig”. Nem könnyű a dilemma. Míg elfoglalja helyét a széksorok közt, már benne van a történetben, már tapintatot „vett” tekintete. Nézi az asszony görcsös fájdalmát, hallja duruzmoló zenével aláfestett zokogását, pillantása pásztáz a fehér lepellel borított koporsón. Aztán szét-néz a „házban”: kredenc, középtűt asztal,

némi terítéssel. Odakintről puskaropogás hallatszik. Ebbe a képbe robban be a *Kamasz*, a meghalt *Lány* testvére. Nagyszájú, anyját támadó legény, aki azért, keménységét időnként feladva, hajlamos a gyengédségre. A gyász óráiban is felhántorgatja anyja kacér életét. Marakodásuknak a *Vendég* kopogtatása vet véget. Az idegen egyetemista, ki az események elől menekült a fővárosból, s akit az *Anya* befogad. Az elsírt Lány szobájában vet neki ágyat. Látjuk a szobát, ahol alszik, s ahol megjelenik a meghalt *Lány*, fehér, áttetsző ruhában. A fiúval elhiteti, húga a koporsóban fekvőnek. Jóságos, kedves, tökéletes, túlságosan is. Létezik egyáltalán? Akárhogy is, szerelem teljesedik be az éjszaka csendjében...

Láthatjuk azt is, az *Anya* keletlen látogatója, a Százados viselkedését a hatalom birtoklása és a testi vágy kielégítése közti ellentét mozgatja. Az asszony hol elutasító, hol megadó taszigálással igyekszik szeretője kedvére tenni. A történet másik szála, a fiatalok éji egymásra találása felszabadítja a diák lelkét, hogy aztán kiderüljön áruláson vett szabadsága is. De a *Lány* nyal kapcsolatos őrijtő bizonytalanságát sem tudja magában

Bárdos Margit (*Anya*) és Baj László (*Vendég*) a darabban.

(Pezzetta Umberto felvételei)

tartani... Dramaturgiaiilag akár zavarhatna a halott megelevenedése, valószínűtlen lénye, igazságosztó szerepben való megjelenítése... Ám szűzies meztelensége a fiúé, aki görcsösen kapaszkodik ebbe a nem e világi szerelemben, mely kiragadhatja a jelenből.

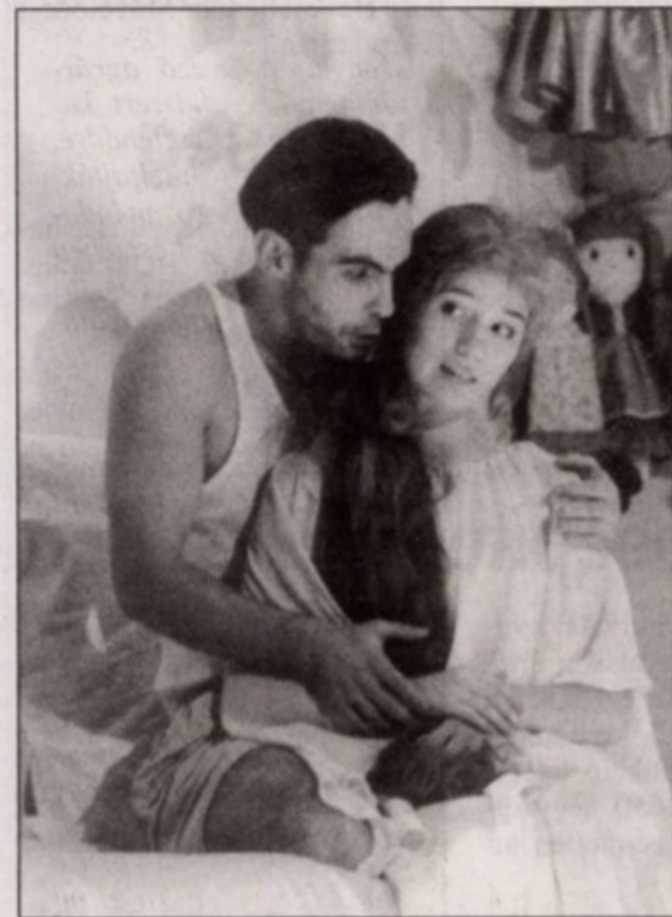
A cselekménynek nem csupán alapzöreje a történelmi esemény, ok arra is, hogy magatartásokat kihegyezzen, hogy a szereplőkben rejtekező ént a fegyverropogás rémisztő világában felszínre hozza. Mint ahogyan azt is, a szexualitás, a testi kap-

csolat kavarja a lelket, hajlítja az embert, s irányítja akarátát. Fontos a *Lánynak*, hiszen a túlvilágról is visszajön a kihagyott szerelemért s a Százados engeszteléséhez is „nadrágon át” vezet az út. A jellemek kibomlanak, a vonások lágyulnak, van, hogy az asszony nehezen tudja visszagyömszölni gyászába kihívó énjét. A *Kamasz* persze könnyen vagdalózik, lázad. Még nem ért az életből semmit.

Bárdos Margit maradéktalanul azonosul az *Anya* szerepével, a hátán az előadás. *Jurina Beáta* olyan *Lányt* formál, akiről

hihetjük, jöhet akár a túlvilágról is, hogy szerelmet adjon, no persze vérszopó vámpírként való visszatértét nem kívánnánk... *György János Századosa* markáns karaktert kíván, s ezt az elvárást ezúttal is hozza a színész. *A Kiss J. Csaba* által megjelölt kamaszos sutaság, érzelmi imbolygás fontos része az előadásnak. *Baj László* (*Vendég*) színészi alakítása a helyén van, kár hogy beszédformálása zavaró. *Merő Béla* értőn bánt a rábízott művel, más dolog, maga a darab további kérdéseket vet fel.

S. E.

Jurina Beáta (*Lány*) és Baj László.